

demokratikus erők tömörülését, mégsem válhatott a polgári demokratikus forradalom ideológiai és szervezeti bázisává. A szociáldemokrata párt, a munkásosztály pártja ugyanakkor csak később, 1911-es kongresszusán alapozta meg szövetségét a baloldali irányzatokkal. Ekkor kezdődhetett a progresszió erőinek országos méretű összefogása, sor kerülhetett közös választójogi és antimilitarista akciókra. Ezt az országossá szélesedő mozgalmat szegényítette Áchim András 1911-es meggyilkolása. Életműve azonban inspirálója maradt a későbbi progresszióknak, a földosztásért, a demokráciáért vívott harcnak. Amikor 1918-ban lángra lobbant a parázs, a nagybirtok felszámolását a Viharsarokban fogalmazták meg a legvilágosabban. Mint ahogyan az ellenforradalom időszakában is Békés, Csanád, Csongrád megyék szegényparasztsága őrizte leginkább e forradalmi hagyományt. Ez a gazdag örökség is segítette a Tiszántúl népét abban, hogy a felszabadulás s a földosztás forradalmi jelentőségű időszakában példát mutathatott az egész ország parasztságának.

